

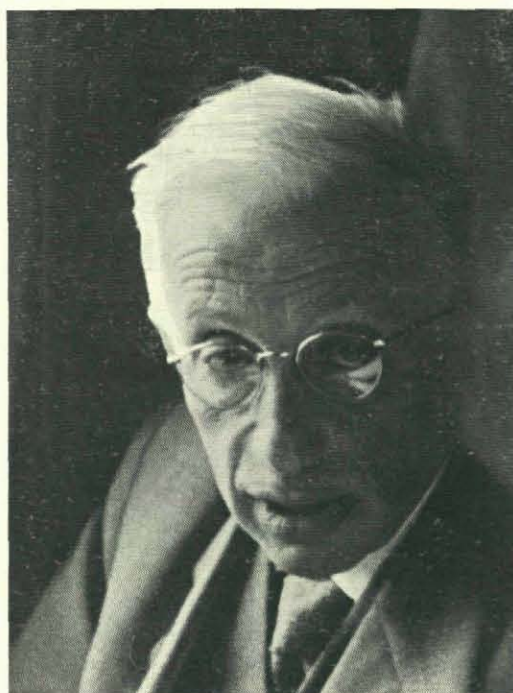

NEDERLANDS TIJDSCHRIFT VOOR VELDBIOLOGIE
OPGERICHT DOOR E. HEIMANS, J. JASPERS jr EN JAC. P. THIJSSE

Prof. Dr. J. Heimans 70 jaar

Op 29 mei viert Professor Heimans zijn 70ste verjaardag. Ter ere van deze heugelijke gebeurtenis biedt De Levende Natuur hem dit dubbelnummer aan als een bescheiden getuigenis van de grote waardering voor het vele werk dat hij thans bijna 45 jaar als haar redacteur met grote toewijding en kennis van zaken heeft verricht.

Het is niet te verwonderen, dat Jacob Heimans, als zoon van zijn vader, reeds op jeugdige leeftijd aan De Levende Natuur ging meewerken. Zijn eerste grote artikel „Merkwaardige paddestoelen uit Bussum”, schrijft hij op zijn 17de jaar in het augustusnummer van 1906; het was al

direct met uitstekende eigen tekeningen geïllustreerd.

Als biologisch student levert hij in de volgende jaren artikelen over de merkwaardige bestuivingsinrichting van *Asclepias*, over een mossenbastaard en over de studentenexcursie onder leiding van Prof. Stomps naar de Sahara. Zij kunnen worden beschouwd als een aanloop tot de reeks geregeld verschijnende, zeer verzorgde en nauwgezette, maar tevens boeiende en stimulerende bijdragen, waarmee hij het tijdschrift heeft verrijkt sinds hij in juli 1914 zijn vroegtijdig overleden vader, als redacteur van De Levende Natuur naast Thijssen, opvolgde.

Uit die bijdragen spreekt duidelijk de grote veelzijdigheid van de „jonge Heimans”, die, steeds gedegen en onderhoudend, met hetzelfde gemak zeer uiteenlopende onderwerpen aansnijdt in artikelen over bloembioologie, plantenfenologie, plantengeografie, systematisch atavisme, fossiele planten, geologie, libellen, kokerjuffers, muggen, over het gedrag van bijen en mieren, over desmidiaceeën en watervarentjes, over lastige groepen van hogere planten, zoals de gele cruciferen, de muntsoorten en de gele klavertjes, en natuurlijk ook over natuurbescherming.

In 1926 zet hij in De Levende Natuur een kikkers-enquête op touw, die veel succes heeft en faunistische gegevens verschaft

voor het kort daarop verschijnende deeltje van Van Kampen en Heimans over Amfibieën en Reptielen in de Fauna van Nederland.

Voor de artikelen „Azolla”, „Watervarentjes kweken”, „Zeewier”, „Van bloem tot vrucht” en „De ridderkruisen van Oisterwijk” (desmidiaceeën) vormen fraaie voorbeelden van kundige popularisatie. Zij zijn, hoewel geheel berustend op microscopisch onderzoek, voor een ieder begrijpelijk en boeiend geschreven, maar werden, en worden waarschijnlijk nog, door de Amsterdamse studenten in de biologie met vrucht als leidraad bij het zg. Heimans-practicum gebruikt.

In de oorlog, toen Heimans moest onderduiken, was hem de mogelijkheid tot actieve medewerking ontnomen en na de oorlog namen het professoraat aan de Amsterdamse Universiteit en daarmee samenhangende functies zoveel van zijn tijd in beslag, dat er voor het schrijven van artikelen in De Levende Natuur weinig gelegenheid overbleef.

We mogen echter hopen, dat hij, na zijn aftreden als hoogleraar aan het eind van het studiejaar, nog vele jaren in volle gezondheid weer de tijd zal kunnen vinden om ons van zijn veelzijdige kennis te laten profiteren.

TINBERGEN en WILCKE.

Waterjuffers voor de lens

M. A. LIEFTINCK.

(Rijksmuseum van Natuurlijke Historie)

Bij ons, natuurliefhebbers, is het geloof ik niet gebruikelijk een jubilaris uit eigen kring te vermoeden met het ophalen van persoonlijke herinneringen. Maar toen wij, niet lang geleden, aan het Schaapsven bij

Oisterwijk een paartje van *Lestes sponsa* betrapten bij het eierleggen in een *Equisetum*-halm (fig. 1), gingen mijn gedachten onwillekeurig terug naar dat heiplasje tussen Best en Son, waar Heimans mij ruim